

S. P.

19

26

Verbosa et grandis epistola venit
A Capris: bene sabet:

C' t' van' si isto supplicy genere. Orend^o Pater, in cessantes et -
peccantes, ut a'is. filios anima avertire decretum est Tibi, percam -
nisi quotidie iurgiorum prabere quam fager^e ansam maelum. Non^e
hoc illud est quod retus Poeta

- solci puer obiungebere rebia:

Hoc illud quod Fraci, Tavo sandalis vapulare. Itaque siquid
ultra est quod reprehensum in nobis cupias, agedam, impinge, jam
dia porrigitas manum isti ferulae: tanti erit a' o'io obligatum -
fuisse. Alterum de liberalitate quod a'is Paterna. quandoquidem
de Latinitate, si D's placet, ex postulare quadantinas nobiscum -
libat) siquidem Romani loquendum sit, neque quam admittimus.
Disce; sed ira cedat: Cum sponte Tua et ne rogatus quidem -
prastare nobis istuc benefic^e constituisses, non de liberalitate -
pro petitionem Latinis prærogavit, sed Manifestia sua gloriari
per Alpinum sicut. Mitto jocam: et S'rio Tibi, Pater,
gratias communi nomine refiro quantum potest maximes, pro collata
in ultram nostrum sca libralitate sca manifestia, veni Paterna,
vero Tua. Communi itidem nomine rogo nequa unquam in suspicione
venias alio quam honestis abz necessary sumptibus impendi -
quantulum cum id peculy est quod fidei nostre conceditum voluisti.
Tarpis est sui collaudatio; et mihi id sum moperi inuisum dicendi
genus; Tavis famam consulito, hac certior m faciet
- - - an siccis dedecus obtem
Cognatis, an non Patriam rumore sinistro
Limem ad obscenum frangam.

Iyanquam sane, si quid praeis exemplis tribusnam,
querenda sit. Inuitas fatus. Ideo immutata
domestissimi iusties quondam contabeemus nostri, ut collu-
atq[ue] vobiorum intra domesticos parietes alere nos non
possit. Quid pacis honorum tamen credas velim; et paucos
excipio. Nam inter ceteros

Hic campo indulget. Sanc alea decogit:

In vincerem patet:

Somnus negram, putidi, impurum, et quod intolerabile, con-
quorum hic genitus nobilitate, iste patrum diuitias
nihil quam quod ipsi faciunt nec unum putant: quibus p[ro]p[ter]eas
virtus odio, pietas approbrio est. In medio augus co-
egi, tantum abire ut feliciter valeant me blandi-
vitas physica quadam contraria eorum antiperistesi mag-
nis virtutis in me stadium confirmari sentio. Ha-
bitum deformitas nescio quid stimuli ergo sui q[ui]d[er]en-
tibus vero commendationem affect. Itaq[ue] cum toto

dilectis libris impensis resperi ad communem ceteram veni-
re et timore hominum non studi; sed vero grau-
contemplari libuit, facta, demum istius miserrime vi-
collatione, nimis quantam voluptatem capio. Credo a-
spectacolorum tantum non quotidie copiam dari. Sed
coram: jam die enim timore ne quid laedios sim; ignorosse
indignatione animo: fieri enim libens lingua exomit
oculas contuetur. Et jam p[ro]p[ter]eas ap[er]tis modum ex-

addendum tam et studiorum progressibus. De quibus uno verbo,
 omnia bona et spes et confidat velim. Ab aliis aliquando
 summaria ista Tuis Sectione ad exactam ac speciem ponimus
 singulorum tractatum occasionem alacri animo accessi. ubi,
 ex consilio traditionum, facta magis frequentem atque necessarioram
 materialium selecta Familiares eas atque perspectas reddere conor
 mihi, quantum quidem eotis viribus atque essidua Sectione assegne
 potis est. postmodum aliquando ubi receptui canendum tuto suonis,
 (caue ego termini prorogationem aliquantulam petet non venior,
 quicquid de fratre in animo haberas) Thesibus ex harum
 aliquarum publico examini suppositis bono Eventu cam bono Dio
 litaturem. Hanc rogo, ut asperget bonas, et bene cappa secundet.
 Ta Patri Orendo vale, et mea amata genitrix qui sum qui fui qui ero
 in perpetuum tibi.

filius obsequens
 Constantinus huygens.

Legdā vij? Id. Mart. anno 1621.

Patri Colendiss.

